

ting. Teoretisk set ser denne Tanke meget smuk ud, men praktisk tror jeg den faar saare ringe Betydning, og derfor billigere jeg, at den højtærede Minister ikke har optaget den og søgt at realisere den.

Med Hensyn til Beskatningsforholdene paa Vestindien kunde jeg selvfølgelig ogsaa ønske, at man mere var kommen ind paa en delvis indirekte og direkte Beskatning, men jeg erkender, at mit Kendskab til Forholdene herovre ikke er saa indgaaende, at jeg tør fraraade at følge Ministeren i dette Forhold.

Angaaende Spørgsmaalet om at slaa Militær- og Politivæsenet sammen under eet, kan jeg fuldt ud tiltræde Lovforslagets Bestemmelser herom. Det er jo aldeles urimeligt, at man for at opretholde Ordenen og pleje Retten for de ca. 30,000 Mennesker, der leve paa de vestindiske Øer, hidtil har betalt ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. hvert Aar. Det er der ingen god Mening i, og derfor er det naturligt, at der her er et Sted, hvor man kan reducere Udgifterne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at Tendensen i disse Forslag syntes at være den at spare, men det er jo dog ikke noget, man bør bebrejde en Minister, allermindst en Finansminister, at han vil spare. De vestindiske Øer have i finansiel Henseende været vort Smertensbarn. Vi have her stadig udtalt vor Beklagelse over, at det var et bundløst Kar, og at der ikke blev indført de nødvendige Besparelser. Naar nu Ministeren virkelig vil gennemføre Besparelser, skulle vi ikke bebrejde ham det, men tværtimod udtale vor Glæde derover. Her er der, synes jeg, et Forhold, hvor Besparelse er nødvendig og naturlig. Det forekommer mig at være en ret heldig Ordning, at man i Stedet for det Militær- og Politivæsen, man har haft, opretter et Gendarmerikorps, saaledes som det er foreslaaet i et af de foreliggende Lovforslag. Derimod kan jeg være enig med den ærede sidste Taler i, at det er ret unaturligt, naar man vil unddrage de Officerer, der i længere Tid faa Ophold paa de vestindiske Øer, deres Valgret. Det ser jeg i og for sig ingen Grund til, men jeg antager, at det er et Spørgsmaal, der kan forhandles nærmere om.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lønninger til de menige, der skulle udføre Polititjenesten derovre, vil jeg sige, at ogsaa jeg hælder til den Betragtning, at man her ikke bør være for karrig. Hvad det gælder om, er at faa ordentlige Men-

nesker derover. Det bør ikke være nogle Subjekter, man sender derover, unge Mennesker, der enten forud ere eller let blive demoraliserede ved et længere Ophold derovre, og som saa igen ville bidrage til at demoralisere Befolkningen. Det maa man strengt holde sig for Øje ved Behandlingen af denne Sag. Jeg for mit personlige Vedkommende vil gerne være villig til at lønne de menige Soldater noget højere end foreslaaet, for at man kan sikre sig, at det bliver Mennesker, som man kan forsvare at sende over at udføre Polititjeneste paa disse Øer. I den Henseende tror jeg, at den nuværende Hærstyrke har meget paa sin Samvittighed. Forholdene derovre, som de nu ere, ere æfter mit Kendskab dertil i høj Grad uforsvarlige. Jeg antager derfor heller ikke, at den højtærede Minister vil have noget imod, at man i den Henseende kommer til en Lønningsform, der maa siges at være en Garanti — saa vidt man ad den Vej kan skaffe Garanti — for, at det bliver gode og brave Folk, der sendes derover.

At St. Thomas' Havn bliver en selvejende Institution, har ogsaa min fulde Sympati. Kun under den Form tror jeg, det vil lykkes at tilvejebringe forsvarlige Forhold.

At man ved Vedtagelsen af disse Love gaar til at eftergive den Restgæld, hvori de vestindiske Øer staa til den danske Statskasse, har jeg heller ikke noget at indvende imod. Jeg forstaar egentlig ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen) vilde have, at man skulde lade være at afskrive denne Gæld. Det ærede Medlem var jo enig i, at den ikke skulde forrentes og ikke skulde afdrages eller kunne opsiges, men et Tilgodehavende, der hverken er opsigeligt eller skal forrentes, synes jeg man lige saa godt kan skyde en hvid Pind efter jo før jo hellere. Jeg kan tænke mig det Tilfælde, at hvis man paa et senere Tidspunkt vilde genoptage Forsøget paa at sælge de vestindiske Øer, kunde maaske en saadan Gældspost, skønt den vel ikke er meget værd, tages med i Beregningen; men vi ere jo enige om, at dette Spørgsmaal er ude af Verden, i alt Fald for en lang Fremtid, og naar det nu gælder om at tilvejebringe bedre økonomiske Forhold paa Øerne, ser jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at bevare en saadan Gældspost, da vi dog alle ere enige om ikke at ville have den indfriet eller forrentet. Jeg synes derfor, at om end det er et stort Offer, er det lige